

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 67

din 06.04.2006

privind soluționarea contestației formulată de
S.C.din localitatea,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava sub nr.din 27.12.2004 și
reînregistrată sub nr.din 10.03.2006

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Control Fiscal Suceava prin adresa nr. / 09.03.2006, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr.din 10.03.2006, că poate fi soluționată pe fond contestația formulată de **S.C.**din localitatea, județul Suceava.

Societatea contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere nr.din 12.11.2004, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.....din 12.11.2004 de organele de control din cadrul Activității de Control Fiscal Suceava, privind suma delei, reprezentând:

-lei taxă pe valoarea adăugată;
-lei dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugate;
- lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugate.

Prin Decizia nr. .../21.01.2005, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a decis suspendarea soluționării contestației formulate de **S.C.**din localitatea până la pronunțarea soluției definitive pe latura penală.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 179 din Ordonanța Guvernului nr 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C.S.R.L. prin contestația formulată precizează că s-a bazat pe buna credință a agenților economici și că a înregistrat documentele în evidența contabilă și a constituit obligațiile fiscale datorate bugetului de stat.

Contestatoarea precizează că potrivit art. 29 B lit. b) din Legea nr. 345/2002, societățile sunt obligate să solicite certificatul de înregistrare a acestora

ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată doar pentru sume reprezentând TVA mai mari de 5.000 lei (50 milioane lei vechi), dar în cazul în speță facturile au următoarele valori:

- lei factura
-lei factura

Petenta susține că la raportul de inspecție fiscală nu a fost atașată lista documentelor cu regim special achiziționate de către S.C. de la S.C.

Prin cererea formulată contestatoarea susține că plățile au fost efectuate prin instrumente bancare.

II. Prin Decizia nr.din 12.11.2004 și Raportul de inspecție fiscală nr.din 12.11.2004, ce a stat la baza emiterii deciziei, organele fiscale din cadrul Activității de control fiscal Suceava au stabilit că S.C.S.R.L. nu are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugate în sumă delei, înscrisă în facturile seria din 22.10.2002 și seria din 19.02.2003, pe motiv că facturile respective nu îndeplinesc condițiile de documente justificative prevăzute de lege.

Organele de control precizează că verificarea s-a efectuat în urma adresei Gărzii Financiare Suceava nr. din 20.10.2004, prin care s-a solicitat efectuarea unui control la S.C.S.R.L., ca urmare a unor constatări ce au ca efect diminuarea creanțelor bugetare.

În urma verificării efectuate, s-a constatat că facturile au fost emise în numele societății, județul Iași, dar conform adreselor distribuitorului autorizat de formulare cu regim special, documentele în cauză aparțin altor agenți economici.

Organele de control menționează că potrivit art. 6 din H.G. nr. 831/1997, „procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înseriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise. Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență”.

Prin actul contestat, organele de control consideră că societatea a dedus în mod ilegal taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, înscrisă în factura/22.10.2002 și taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, înscrisă în factura din 19.02.2003.

Pentru neplata în termen a taxei pe valoarea adăugate în sumă delei, s-au calculat dobânzi de întârziere delei și penalități de lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma delei, cauza supusă soluționării este dacă societatea contestatoare are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturile seria din 22.10.2002 și seria din 19.02.2003, în condițiile în care aceste facturi nu au fost ridicate de la unitățile specializate de furnizorul înscris în documentele respective.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele de control au considerat că **S.C.S.R.L.** nu are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, înscrisă în facturile seria din 22.10.2002 și seria din 19.02.2003, care au menționat la furnizor S.C. – IAȘI, pe motiv că facturile respective nu îndeplinesc condițiile de documente justificative prevăzute de lege, acestea aparținând altor agenți economici.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 22 alin. (4) și (5) din Legea nr. 345 din 1 iunie 2002** privind taxa pe valoarea adăugată, unde se precizează:

„(4) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor și serviciilor destinate realizării de:

a) operațiuni taxabile; [...]

(5) Taxa pe valoarea adăugată prevăzută la alin. (4) pe care persoana impozabilă are dreptul să o deducă este:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de către o altă persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată; [...]”

Din textul de lege mai sus citat se reține că persoanele impozabile au dreptul să deducă doar taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor **achiziționate de la o altă persoană impozabilă, înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.**

Din documentele existente la dosarul se reține că societatea **.....S.R.L.** a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, aferentă anvelopelor achiziționate în baza facturilor seria din 22.10.2002 în sumă totală de lei, din care TVA lei, și seria din 19.02.2003 , în sumă totală de lei, din care TVAlei.

Așa după cum rezultă din facturile menționate, depuse în xerocopie la dosarul cauzei, la rubrica furnizor apare înscrisă societatea comercială **..... – Iași.**

În urma investigațiilor efectuate, în legătură cu facturile în cauză, organele de control au constatat că acestea aparțin altor agenți economici și nu societății **..... – Iași**, înscrisă la rubrica „furnizor”.

Așa după cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, Garda Financiară Iași, prin adresa nr.din 09.09.2004, comunică Gărzii Financiare Suceava că S.C. S.R.L. nu funcționează la sediul declarat, iar de la înființare și până în prezent nu a depus la Administrația Finanțelor Publice comunale situațiile financiare stabilite de Ministerul Finanțelor Publice, conform art. 26 din Legea nr. 82/1991”.

De asemenea, Garda Financiară Iași, cu adresa menționată mai sus, transmite Gărzii Financiare Suceava adresele nr. din 18.08.2004 și nr. din 18.08.2004 ale societății

Potrivit adresei societății, nr. din 18.08.2004, înregistrată la Garda Financiară Iași sub nr. din 18.08.2004, facturile fiscale, de la nr. la nr., au fost ridicate de S.C. Iași, având codul fiscal

Prin adresa societății, nr.din 18.08.2004, înregistrată la Garda Financiară Iași sub nr. din 18.08.2004, se precizează că facturile fiscale, nr., au fost ridicate de S.C. S.R.L. Iași, având codul fiscal

Astfel, se reține că facturile seria și seria au fost ridicate de la furnizorul autorizat de S.C. Iași și respectiv S.C. S.R.L. Iași, aceste facturi aflându-se în plajele de numere ridicate de aceste societăți.

Din cele prezentate rezultă că facturile ce fac obiectul cauzei, seria și seria, nu aparțin societății ce apare înscrisă la rubrica furnizor, respectiv S.C. S.R.L. – Iași, aspect ce duce la concluzia că facturile în cauză nu provin de la o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată și că acestea nu au fost procurate pe căi legale.

În ceea ce privește modul de procurare a formularelor cu regim special sunt aplicabile prevederile **art. 5 și 6 din Hotărârea Guvernului nr. 831 /1997** pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, unde se precizează:

„Art. 5 [...]

(5) Sistemul unitar de înscriere și numerotare a formularelor tipizate cu regim special se asigură, la nivel național, de către Ministerul Finanțelor și Regia Autonomă "Imprimeria Națională".

Formularele prevăzute în anexa nr. 1A se asigură de către Regia Autonomă "Imprimeria Națională" sau de alte unități tipografice sub supravegherea acesteia, selectate pe baza criteriilor stabilite prin ordin al ministrului finanțelor.[...]

Art. 6

Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înscriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise. Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență.

Din textele de lege citate mai sus se reține că formularele cu regim special se asigură de către Regia Autonomă "Imprimeria Națională" sau de alte unități tipografice sub supravegherea acesteia, iar operațiunile consemnate în documente care nu sunt procurate pe căi legale nu pot fi înregistrate în contabilitate, bunurile ce fac obiectul tranzacțiilor respective considerându-se fără documente legale de proveniență.

Față de cele menționate mai sus se trage concluzia că măsura organelor de control de a nu admite la deducere taxa pe valoarea adăugată în sumă delei este legală, motiv pentru care urmează a se respinge contestația formulată de S.C.S.R.L., ca neîntemeiată.

2. Referitor la suma de lei, reprezentândlei dobânzi de întârziere și..... lei penalități, aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de control, cauza supusă soluționării este dacă societatea contestatoare datorează această sumă bugetului de stat în condițiile în care pentru taxa pe valoarea adăugată care a generat aceste accesorii contestația a fost respinsă.

În fapt, organele de control, prin Decizia de impunere nr.din 12.11.2004, au calculat pentru perioada 25.11.2002 – 09.11.2004 dobânzi și penalități de întârziere pentru neplata în termen a taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în urma controlului.

În drept, în speță sunt aplicabile:

➤ până la data de 31.12.2002, prevederile **art. 13 și 13¹ din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996** privind executarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„Art. 13

Pentru achitarea cu întârziere a obligațiilor bugetare, debitorii datorează *majorări de întârziere*, calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data realizării sumei datorate inclusiv, potrivit prevederilor legale în vigoare.
[...]

Art. 13¹ [...]

Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare, cu excepția majorărilor de întârziere, a penalităților și a amenzilor, se sancționează cu o *penalitate de întârziere* de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termene de plată.”

➤ în anul 2003, prevederile art. 12, 13 și 14 din **Ordonanța Guvernului nr. 61 / 2002** privind colectarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„Art. 12

Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere. [...]

Art. 13

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.[...]

Art. 14

(1) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații bugetare, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată. [...].”

➤ începând cu 01.01.2004, prevederile art. 114, 115 și 120 din **O.G. nr. 92 / 2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează:

„Art. 114

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. [...]

Art. 115

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru diferențele de impozite și taxe, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare

scadenței impozitului sau taxei, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv;[...]

Art. 120

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor. ”

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al dobânzilor de întârziere, aceasta datorează și suma de lei, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

Prin urmare, dobânzile și penalitățile de întârziere **în sumă totală de lei, aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală**, reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Având în vedere că nu se contestă modul de calcul al acestora, iar pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, care a generat aceste accesorii, contestația a fost respinsă, urmează a **se respinge contestația și pentru dobânzile întârziere delei și penalitățile de..... lei.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 22 alin. (4) și (5) din Legea nr. 345 din 1 iunie 2002 privind taxa pe valoarea adăugată, art. 5 și 6 din Hotărârea Guvernului nr. 831 /1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, art. 13 și 13¹ din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare, art. 12, 13 și 14 din Ordonanța Guvernului nr. 61 / 2002 privind colectarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare și art. 114, 115 și 120 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 186 din Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, se:

DECIDE :

- **Respingerea** contestației formulate de **S.C.**din localitatea pentru suma delei, reprezentând:
-lei taxă pe valoarea adăugată;

-lei dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugate;
 - lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugate,
- ca neîntemeiată.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.